

Horsens Kunstmuseum 40-års jubilæumsudstilling

Horsens Kunstmuseums 40-års jubilæumsudstilling

Den 17. november i 1984 åbnede Horsens Kunstmuseum på toppen af Caroline Amalie Lunden.

I dag, 40 år senere har museet været gennem en stor udvikling der har betydet at museet ikke alene er vokset i størrelse, men også at samlingen er vokset dramatisk. I 1984 bestod samlingen af 312 værker, samt en større samling af Mogens Zielers værker.

I 2024 er samlingen vokset til at bestå af over 2000 værker. Horsens Kunstmuseum har gennem de sidste år målrettet arbejdet på at opbygge en substantiel samling af eksperimenterende samtidskunst, primært dansk. Det har været væsentligt af kunne præsentere den danske kunst sammen med internationale kunstnere.

Den jubilæumsstilling museet har skabt, kan ikke favne hele kunstmuseet, men museet har i valg af værker og kunstnere forsøgt at give et billede af Horsens Kunstmuseum grundlæggende DNA, inden for de fysiske rammer der netop nu var til rådighed. Der blev ikke plads til alle og alt, men museet håber at vores gæster vil kunne få et indblik i hvilket museum der blevet opbygget op gennem 40-års arbejde.

Mange af de erhvervelser museet har foretaget har ikke kunne ske uden ekstern støtte. Derfor en stor tak til den række af fonde, privatpersoner og kunstnere, der gennem donationer substantielt har støttet den del af museets udvikling.

1984-2024 Horsens Kunstmuseums 40-års jubilæum

Oversigt over udvalgte værker i jubilæumsudstillingen

Christian Lemmerz, Fettbaby, 1985.....	1
Signe Guttormsen, Matskive (20), 2001.....	3
Ian Mckeever, Here IV, 2003.....	5
Ola Billgren, Drømmen, 1993.....	6
Olav Christoffer Jenssen, Ajar, 1992.....	7
Troels Wörsel, Uden titel, 1984.....	8
Ingvar Cronhammar, Henover vandene, gennem himlene ned i glemslen, 1986.....	9
Katja Bjørn, på den anden side, 2012.....	11

Christian Lemmerz, Fettbaby, 1985

“På Horsens Kunstmuseum står ”Fettbaby” i en glasmontre, for ellers kunne man ikke være i nærheden af den på grund af stanken. Og ligesom den tiltrak mig dengang, tiltrækker den også publikums opmærksomhed. Babyens menneskelige dimension er tydelig, men hovedet er forvokset og arme og ben er meget korte, ligesom kroppen er uformelig. Det er langt fra nogen pæn baby og det er jo netop det, det handler om: Nyfødte babyer er dybest set grimme, men når det er ens egne, opfatter vi dem jo som de rene skønhedsåbenbaringer. Men altså Christian Lemmerz har skabt en grim og slimet baby som kommentar til, at sådan ser de ud, selvom vi kun kan se det, når det er andres børn, vi bliver præsenteret for.

Det er ikke stor samfundskritik, men det er et lille sjovt indblik i virkeligheden og typisk for 1980’ernes ironiske distance til alting. Ironien var tydelig i kunsten, mens det samfundskritiske lå mere implicit.” - Udtalte museumschef Claus Hagedorn-Olsen til Kristelig Dagblad i 2015 i forbindelse med et interview under overskriften: Samfundskritik med et glimt i øjet.

Fettbaby anses i dag for at være et af Christian Lemmerz’ tidlige hovedværker. Den omkring en meter høje baby er lavet med en kerne af gips og træ dækket med margarine. Ifølge Christian Lemmerz eget materialeleksikon Das Zeug fra 1986 er fedt et opbygningsmateriale og “man bliver fed, babyer er for det meste fede.” Christian Lemmerz havde i sit leksikon besluttet at velnærede babyer er fede, og at fedme er et attribut for babyer. På den måde modsvarer materiale og indhold hinanden. Fettbaby er ligeledes en hyldest til den tyske kunstner Joseph Beuys (1921-1986), som et stort kunstnerisk forbillede. For skulpturens materiale refererer direkte til Joseph Beuys mytologiserende og stærkt symbolladede anvendelse af fedt, som Christian Lemmerz dog med sin Fettbaby tager en ironisk distance fra. På Horsens Kunstmuseum præsenteres Fettbaby i en montre, som værket har været bevaret i siden 1987. Da værket første gang blev præsenteret på en udstilling i København, var skulpturen blot placeret på gulvet.

Fettbaby står i dag som et symbol på hvor Christian Lemmerz kunstneriske praksis udspringer fra og peger på hvor en stor diversitet der gemmer sig i kunstnerens univers, hvad angår materialer, såvel som tematikker.

Fettbaby. 1985

Margarine, gips, jern, træ. 111,0 x 84,5 x 55,0 cm

Købt den 7. februar 1986

Inventarnummer: 569

Fettbaby. 1985
Margarine, gips, jern, træ. 111,0 x 84,5 x 55,0 cm
Købt den 7. februar 1986
Inventarnummer: 569

Signe Guttormsen, Matskive (20), 2001

Signe Guttormsen (f. 1964) har formået at genoptage maleriet og rykke på vores opfattelse af det. Hun har i sine tidligere værker arbejdet med fotografiet, men har siden lagt det på hylden til fordel for maleriet. Dog fornægter hendes kendskab til det fotografiske arbejde sig ikke i hendes malerier, hvor hun ind imellem benytter sig af fotografiske teknikker og materialer. Det er kendetegnende for Signe Guttormsen, at hun ikke er maler i ordets bogstaveligste forstand. Hun bruger godt nok maling, som hun hælder ud på en flade, men hendes billeder er ikke resultater af en malerisk tænkemåde, og farverne er ikke betydningsbærende.

For Signe Guttormsen er malingen det materiale, hun bruger til at skildre selve den proces, det er at skabe et værk, og i denne proces reducerer hun sig selv og dermed alt subjektivt. Senest er Signe Guttormsen også begyndt at forholde sig til malerierne som et skulpturelt objekt, idet hun saver indsnit i billedkanten og splitter flader ad for at sætte dem sammen på en ny måde. Men uanset hvordan hun forholder sig til billedfladen, er malerierne eller vægobjekterne, og for den sags skyld også de fotografiske arbejder, et vidnesbyrd om en arbejdsproces og en udforskning af stoffets egenskaber.

I "Matskive" er billedfladen en aluminiumsplade, hvorpå der er hældt farver på i nøje afstemte felter. Titlen "Matskive" henviser til fotografiet, hvor en matskive er den lille glasplade i spejlreflekskameraet, hvorpå billedet stilles skarpt, inden man knipser. I "Matskive" er det farvernes sammenspil, deres relationer til hinanden, og hvordan farverne afslører tilblivelsesprocessen, der er det primære for værket. Selv kalder hun det for en slags kontrolleret tilfældighed, når hun nok bestemmer malingens retning hen over fladen, men hvor det er malingens interaktion med tyngdekraften, der bestemmer, hvordan farven afsættes på fladen. I "Matskive" arbejder hun med fire løbe retninger for malingen, og store dele af aluminiumspladen får lov til at stå uden maling, så pladens egen grå farve også spiller en rolle. De farvede felter er lette og transparente, og nye farver opstår, hvor fladerne overlapper hinanden. Det fremgår tydeligt af værkerne, at Signe Guttormsen arbejder meget med at finde frem til de helt rigtige nuancer, som hun med sikker forståelse sammensætter.

"Matskive (20)", 2001

Akryl på aluminium, 70,5 x 120 cm

Købt 2001

Inventarnummer: 1034

"Matskive (20)", 2001
Akryl på aluminium, 70,5 x 120 cm
Købt 2001
Inventarnummer: 1034

Ian McKeever, Here IV, 2003

Englænderen Ian McKeevers store værk, der hænger ved indgangen til salen, er kendetegnet ved kunstnerens særlige malemåde, hvorpå han lægger lag på lag af maling over hinanden, så der dannes denne transparente struktur, der synes at gentage sig i det uendelige. Trods lærredets todimensionelle flade formår Ian McKeever at give det en illusion af dybde og evighed. Det er det kroppen sanser, som Ian McKeever omsætter til maleriet. Det kan være havets bevægelser eller lysets brydninger. Værkerne har på en og samme tid vægt og fylde, men rummer også en lethed og en imaterialitet. Det er værker, hvor der gives plads til langsommeligheden, fordybelsen og tavsheden.

Four Quartet. Here IV, 2003

Olie og akryl på lærred. 220 x 361,5 cm

Gave den 20 juni 2006 af Ny Carlsbergfondet

Inventarnummer: 1131

Ola Billgren, Drømmen, 1993

Ola Billgren (1940-2001) var en svensk maler, som var født i København. Han begyndte sin kunstneriske karriere med at male lyriske abstraktioner, men i 1963, inspireret af de nye tendenser i fransk litteratur og film, skiftede han til en fotorealistisk stil.

Hans værker præsenterede mennesketomme interiører med en nøje gengivelse af detaljer, der fremstod som betydningsfulde øjebliksbilleder af virkeligheden. Senere tilføjede han menneskelige figurer til sine malerier, hvilket gav dem en større dybde. I 1980'erne fokuserede Billgren på romantiske landskaber og bybilleder, der udstrålede en mere melankolsk stemning. Udover maleri arbejdede Ola Billgren også med grafik og fotografi. Ola Billgren havde soloudstillingen, *Studier i rødt* på Horsens Kunstmuseum i 1995.

Værket *Drømmen* er fra Ola Billgren udstillingen *Studier i rødt*, som viste værker hvor Ola Billgren arbejdede intenst med den røde farve. Værket rummer en klar ambivalens i dets udtryk, idet umiddelbart opleves som abstrakt, men efter nærmere studier kan man langsomt se figurationen som dukker op. Figurationen der bygger på fotografiske oplæg som Ola Billgren også har arbejdet med førhen.

Drømmen, 1993

Olie på lærred. 184 x 169,5 cm

Gave den 26 maj 1998 af Inge og Asker Larsens Fond til støtte af almenyttige fond

Inventarnummer: 939

Olav Christoffer Jenssen, Ajar, 1992

Olav Christopher Jenssen er en af de mest fremtrædende kunstnere fra de nordiske lande i sin generation og har opnået international anerkendelse for sine karakteristiske og mangfoldige malerier samt sine egenartede skulpturer. Hans produktion omfatter tegning, akvarel, grafiske værker, bogillustrationer og publikationer. Ved at arbejde med flere serier og medier samtidig veksler Olav Christopher Jenssen både mentalt og fysisk mellem forskellige værker; fra uformelle og hurtigt malede billeder til mere stramme og formelle malerier i både monumentale og intime formater. Altid udforskende og åben for nye metoder og teknikker rummer hans værker både kontinuitet og mangfoldighed, hvilket skaber et rigt visuelt sprog. Malerierne åbner et filosofisk rum for dialog og refleksion, hvor beskueren opfordres til at afdække lag af maling og tyde kryptiske symboler, som på en rejse gennem den abstrakte malerkunst.

Olav Christopher Jenssen blev født i 1954 i Sortland, Norge. Han bor og arbejder i Berlin og i Lya, Sverige. Siden 2007 har Olav Christoffer Jenssen været professor ved Hochschule für Bildende Künste Braunschweig i Tyskland.

Ajar. 1992

Akryl på lærred. 275 x 255 cm

Gave 1995-12-08 Kunstneren

Inventarnummer: 895

Troels Wörsel, Uden titel, 1984

Troels Wörsel (f.1950-2018) var igennem sin kunstneriske karriere optaget af mange forskellige strømninger i det 20. århundredes kunst, specielt konceptkunst, popkunst og minimalisme. På tværs af disse strømninger forblev maleriet altid centralt i Troels Wörsels kunstneriske udtryk, uanset hvordan kunstverdenens hovedstrømninger skiftede. Hans malerier udgør en kontinuerlig, reflekteret udforskning af mediets muligheder og udfordringer, og er ofte i dialog med kunsthistorien og tidligere faser i hans eget arbejde. Troels Wörsels praksis omfatter også mere humoristiske værker, der motivmæssigt spænder fra madlavning og vinetiketter til rasterbilleder og væddeløbsheste. Troels Wörsels produktion var præget af en konstant udvikling og en uophørlig søgen efter maleriets potentialer, hvor Troels Wörsel opfattede maleriet som en flad genstand med en vis fysisk størrelse. Dette var grundlaget for udforskning af forskellige visuelle muligheder og kunstneriske problemstillinger, som han fortsatte med at udforske igennem hele hans karriere.

Siden 1997 levede og arbejdede kunstneren i Pietrasanta i Italien og i 1970'erne flyttede han til Köln i Tyskland. I 2007 repræsenterede han Danmark ved Venedig Biennalen, hvor to af de værker der var med der, senere blev en del af Horsens Kunstmuseums samling.

Uden titel. 1984

Olie på lærred. 180,3 x 150 cm

Købt med tilskud den 30 november 1985 af Augustinusfonden

Inventarnummer: 562

Ingvar Cronhammar, Henover vandene, gennem himlene ned i glemslen, 1986

Ingvar Cronhammar står i dag i dansk kunst som en af de helt store monumentbyggere. Han tænker sine store monumenter – og skulpturer i øvrigt – og overlader selve udførelsen til ingeniører, tømrere, smede osv. Den eventuelle tolkning og teoretisering overlader han også til andre, os beskuerne: “Jeg er selv en interesseret tilskuer til det jeg laver”. Sådan har det ikke altid været. Cronhammar har rod i 60’ernes og 80’ernes frodige århusianske kunstmiljø, som i dets iver efter at eksperimentere og gå nye og anderledes veje ikke stod tilbage for nogen eller noget. Op til begyndelsen af 80’erne var Cronhammars arbejder meget direkte og ofte bastante i deres udtryk. De var nærmest anekdotiske illustrationer til klart afgrænsede emner hentet i den aktuelle hverdag. I begyndelsen af 80’erne skete et voldsomt skred – illustrationen forsvandt, og i stedet kom en række kraftfulde værker, med for skulptur så fremmedartede materialer som knogler, fuglevinger, udstoppede ål, kranier og lignende. Senere er Cronhammars materialeverden udvidet med hud, gummi, jern, olie og vand. En helt anden suggestiv kraft lyser ud af disse arbejder. Titlerne, såsom *Fra blonden mellem rødt og sort* og *Henover vandene, gennem himlene ned i glemslen*, indikerer at Cronhammars ærinde ikke længere er illustrationen, men anekdoten.

Henover vandene ... er et værk skabt til en udstilling på Horsens Kunstmuseum, hvor tre kunstnere blev bedt om at fabulere over en af historiens store opdagelsesrejsende, der var født og opvokset i Horsens, Vitus Bering. Bortset fra at det for Cronhammars vedkommende skulle være skulptur, var der ingen begrænsninger. Bering kæmpede sig gennem hele Rusland og fandt strædet mellem Asien og Amerika. Den eneste direkte henvisning til, hvor vi skal hen, er stjernen på kuglen bygget op af hvalknogler, hesteknogler og svineblære. Ellers udstråler skulpturen alt, lige fra dyb mystik til eventyr og poesi. Spørger man Cronhammar, hvad hans ting betyder, svarer han klart. “Jeg ved det sgu ikke, men jeg har en følelse der siger mig, når jeg er på rette spor”.

Arbejdsmetoden går ikke gennem skitser og forarbejder men ”tingene kommer til mig som en slags melding”, der så bliver videreudviklet i hovedet.

Cronhammar finder sine former et sted i underbevidstheden, en underbevidsthed, der er påvirket af fascination af store maskiner, videofilm, og alt muligt andet. I de senere år har Cronhammars skulpturer udviklet sig fra mindre arbejder til store monumenter, ikke bare for at de skal være store, ikke bare for på den måde at være uomgængelige, men fordi meldingen sagde den størrelse, og vi må give ham ret – de skal være så store.

Henover Vandene, gennem Himlene ind i Glemslen, 1986
Svanevinger, dyrekogler, svineblærer, voks, jern. 187 x 69 cm
Købt den 4 januar 1988
Inventarnummer:619

Henover Vandene, gennem Himlene ind i Genslen, 1986
Svanevinger, dyrekogler, svineblærer, voks, jern. 187 x 69 cm
Købt den 4 januar 1988
Inventarnummer:619

Katja Bjørn, på den anden side, 2012

Katja Bjørn (f.1976) inviterer med værket På den anden side, på en fascinerende rejse til den anden side, ind i en forunderlig verden baseret på drømme og fantasi. I hendes værk På den anden side oplever man, hvordan videoformatet, på trods af sin flygtige karakter, formår at blive en form for levende maleri. I dette værk søger kvinden på skærmen kontakt med beskueren ved at kigge ud mod os - på den anden side. Kvinden på skærmen udforsker beskuerens rum, mens vi, som beskuer, får lov til at udforske kvindens rum og spekulere over, hvor hun befinder sig, hvad hun søger på den anden side, og om vi kan kommunikere med hende. Måske er hun mere end bare et billede, og måske kan vi træde ind i hendes verden.

Katja Bjørn udforsker kroppens skulpturelle form i hendes arbejde og bruger ofte video som et middel til dokumentation. Hun undersøger forholdet mellem det virtuelle rum i videoen og det fysiske rum, hvor beskueren står. Katja Bjørns værker kredser om temaer som krop, natur, køn og spiritualitet som er de forskellige aspekter af den menneskelige tilværelse. Gennem video, installation og skulptur udforsker hun grænser og muligheder i mødet mellem værket, rummet og beskueren. Hendes interesse i kroppen handler, om at hun ser kroppen som et knudepunkt bestående af forskellige biologiske, kulturelle, mytologiske og æstetiske tråde. I hendes værke fremtræder særligt kvindekroppen som collager af overflader og membraner, dybder og betydninger

På den anden side. 2012

Videoinstallation. Varighed 11,24 min.

Købt den 29 juni 2012

Inventarnummer: 1240

